

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

22. října 2015(*)

„Předběžná otázka – Služba poštovních převodů – Směrnice 97/67/ES – Oblast působnosti – Vnitrostátní právní úprava přiznávající výlučné právo na poskytování služby poštovních převodů – Státní podpora – Hospodářská činnost – Služby obecného hospodářského zájmu“

Ve věci C-185/14,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Varchoven administrativen sad (Nejvyšší správní soud, Bulharsko) ze dne 9. dubna 2014, došlým Soudnímu dvoru dne 14. dubna 2014, v řízení

„EasyPay“ AD,

„Finance Engineering“ AD

proti

Ministerski savet na Republika Balgarija,

Nacionalen osiguriteln institut,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení R. Silva de Lapuerta, předsedkyně prvního senátu, vykonávající funkci předsedkyně druhého senátu, J. L. da Cruz Vilaça (zpravodaj), A. Arabadžev, C. Lycourgos a J.-C. Bonichot, soudci,

generální advokát: M. Wathelet,

vedoucí soudní kanceláře: M. Aleksejev, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 4. června 2015,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za „EasyPay“ AD B. Grigorovem, editelem,
- za Nacionalen osiguriteln institut B. Petkovem, editelem,
- za bulharskou vládu E. Petranovou a D. Drambozovou, jako zmocněnkyněmi,
- za Evropskou komisi G. Kolevou, jakož i R. Sauerem a C. Vollrathem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout v věci bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/67/ES ze dne 15. prosince 1997 o společných pravidlech pro rozvoj vnitřního trhu poštovních služeb Společenství a zvyšování kvality služby (Úř. věst. 1998, L 15, s. 14; Zvl. vyd. 06/03, s. 71), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/6/ES ze dne 20. února 2008 (Úř. věst. L 52, s. 3, dále jen „směrnice 97/67“), jakož i článků 106 SFEU a 107 SFEU.

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi „Easy Pay“ AD a „Finance Engineering“ AD na straně jedné a Ministerski savet na Republika Balgarija (Rada ministrů Bulharské republiky, dále jen „Rada ministrů“) a Nacionalen osiguritelen institut (Státní správa sociálního zabezpečení, dále jen „Správa“) na straně druhé ve věci zrušení určitých článků nařízení o díchodech a doby pojištění a prohlášení jejich neplatnosti (Naredba za pensiite i osiguritelnija staž, dále jen „nařízení“).

Právní rámec

Unijní právo

3 Článek 1 směrnice 97/67 stanoví:

„Tato směrnice stanoví společná pravidla, pokud jde o:

- podmínky poskytování poštovních služeb,
- poskytování všeobecných poštovních služeb ve Společenství,
- financování všeobecných služeb za podmínek zajišťujících trvalé poskytování těchto služeb,
- zásady tvorby sazeb a transparentnosti úplatů pro poskytování všeobecných služeb,
- stanovení norem kvality pro poskytování všeobecných služeb a zavedení systému k zajištění jejich dodržování,
- harmonizaci technických norem,
- vytvoření nezávislých národních regulačních orgánů.“

4 Článek 2 této směrnice stanoví:

„Pro účely této směrnice se:

1) ‚poštovními službami‘ se rozumí služby zahrnující výběr, třídění, přepravu a dodávání poštovních zásilek;

[...]

4) ‚výběrem‘ se rozumí sběr poštovních zásilek poskytovatelem poštovních služeb;

5) ‚dodáváním‘ rozumí postup od třídění na dodací poštu až po dodání poštovních zásilek jejich adresátům

6) ‚poštovní zásilkou‘ se rozumí zásilka s adresou v konečné podobě, ve které má být

poskytovatelem poštovních služeb dodána. Kromě listovních zásilek jsou to rovněž například knihy, katalogy, noviny, časopisy a poštovní balíky obsahující zboží s obchodní hodnotou či bez obchodní hodnoty;

7) „listovní zásilkou“ rozumí sdělení v písemné formě na jakémkoli fyzickém nosiči, které má být dopraveno a dodáno na adresu uvedenou odesílatelem na zásilce samé nebo na jejím obalu. Knihy, katalogy, noviny a časopisy se nepovažují za listovní zásilky;

[...]

5 Rozhodnutí Komise 2012/21/EU ze dne 20. prosince 2011 o použití čl. 106 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby udělené určitým podnikem pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu (Úř. věst. 2012, L. 7, s. 3, dále jen „rozhodnutí SOHZ“) stanoví v článku 2 toto:

„1. Toto rozhodnutí se použije na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby udělenou podnikem pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu podle čl. 106 odst. 2 [SFEU], která spadá do některé z následujících kategorií:

?) vyrovnávací platba za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu v jiných oblastech než doprava a dopravní infrastruktura, která nepřesahuje roční částku 15 milionů EUR.

[...]

2. Toto rozhodnutí se použije pouze v případě, že doba, na kterou je podnik pověřen poskytováním služby obecného hospodářského zájmu, nepřesahuje deset let. Jestliže doba pověření přesahuje deset let, použije se toto rozhodnutí, pouze pokud se od poskytovatele služby vyžaduje velká investice, kterou je nutno umoci během delšího období v souladu s obecně přijímanými ústetnými zásadami.“

6 Článek 3 tohoto rozhodnutí upravující služitelnost a výjimku z oznamovací povinnosti stanoví:

„Státní podpora ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby, která splňuje podmínky stanovené v tomto rozhodnutí, je služitelná s vnitřním trhem a platí pro ni výjimka z povinnosti oznámení předem stanovená v čl. 108 odst. 3 [SFEU], pokud také splňuje požadavky plynoucí ze [SFEU] nebo odvůtvových právních předpisů Unie.“

7 Článek 10 rozhodnutí SOHZ obsahující Přechodná ustanovení stanoví:

„Toto rozhodnutí se použije na jednotlivé podpory a na režimy podpory následovně:

?) režim podpory, který byl uveden v účinnost před vstupem tohoto rozhodnutí v platnost a který byl služitelný s vnitřním trhem a vyřazen z oznamovací povinnosti v souladu s rozhodnutím [Komise] 2005/842/ES [ze dne 28. listopadu 2005 o použití čl. [106] odst. 2 [SFEU] na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby poskytované určitým podnikem pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu] (Úř. věst. L 312, s. 67)], je nadále služitelný s vnitřním trhem a je vyřazen z oznamovací povinnosti na období dalších dvou let;

[...]

8 Podle článku 11 tohoto rozhodnutí „se rozhodnutí 2005/842/ES zrušuje“.

9 Článek 12 rozhodnutí SOHZ stanoví, že „[t]oto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem 31.

ledna 2012.“

Bulharská právní úprava

10 Podle §106 zákona o sociálním zabezpečení (Kodex za socialno osigurjavane) upravuje prováděcí kapitoly 6 tohoto zákona, nazvané „Povinné důchodové pojištění“, a vyplácení starobních důchodů pěstředpis Rady ministrů.

11 Podle §50 nařízení přijatého výnosem Rady ministrů č. 30 ze dne 10. března 2000 „[d]ůchody a příspěvky vyplácí územní pracoviště [Správy] prostřednictvím poštovních poboček a tuzemských bank [...]“.

12 §51 nařízení upřesňuje, že „důchody a příspěvky vyplácí poštovní pobočky v trvalém či aktuálním místě bydliště důchodce za podmínek stanovených v tomto nařízení“.

13 Podle §54 odst. 1 nařízení „[ú]zemní pracoviště [Správy] vystaví každému důchodci výplatní doklad, na jehož základě mu poštovní pobočka vyplatí důchod (důchody) a příspěvky. Tento výplatní doklad, který důchodce podepíše, slouží jako doklad o provedených platbách“.

14 §58 nařízení stanoví:

„[Správa] provádí v pravidelných časových intervalech finanční prostředky potřebné k výplatě důchodů a příspěvků územnímu pracovišti [Balgarski pošti EAD (dále jen ‚Balgarski pošti‘)], a to tak, aby byla zajištěna jejich včasná výplata [...]“.

15 §92 nařízení stanoví:

„(1) Územní pracoviště [Správy] provádí finanční prostředky pro výplatu důchodů na sborný účet územního pracoviště společnosti ‚Balgarski pošti‘. Vyúčtování mezi územním pracovištěm [Správy] a územním pracovištěm společnosti ‚Balgarski pošti‘ týkající se důchodů vyplacených v každém jednotlivém měsíci se provádí ke konci příslušného měsíce.“

(2) [Správa] vyplácí prostřednictvím svých územních pracovišť územním pracovištěm společnosti ‚Balgarski pošti‘ 8,5 promile z částky důchodů vyplacených v každém měsíci za práci vykonanou v souvislosti s výplatou důchodů prostřednictvím poštovní sítě. Tato částka se provádí k 7. dni následujícího měsíce.

(3) Daž z přidáné hodnoty z finanční částky uvedené v odstavci 2 provádí územní pracoviště [Správy] územnímu pracovišti společnosti ‚Balgarski pošti‘ společně s finanční částkou podle odstavce 2.

(4) Platby uvedené v odstavcích 2 a 3 se provádí na základě faktury vystavené územním pracovištěm ‚Balgarski pošti‘ po vyplacení důchodů v každém měsíci.

(5) V případě, že v důsledku pochybení na straně zaměstnavatele poštovní pobočky dojde k nesprávnému vyplacení důchodu, územní pracoviště společnosti ‚Balgarski pošti‘ tuto platbu vrátí územnímu pracovišti [Správy]. [...]“

16 Podle §4 zákona o poštovních službách (Zakon za poštenskite uslugi), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o poštovních službách“), „poštovní služby zahrnují všeobecnou poštovní službu a poštovní služby, které nejsou součástí všeobecné služby“.

17 §25 odst. 2 zákona o poštovních službách stanoví:

„Poskytovatel poštovních služeb, který má povinnost poskytovat všeobecnou poštovní službu, může v souladu s podmínkami stanovenými v tomto zákoně zajišťovat i jiné poštovní služby a provozovat činnosti, které jsou součástí jeho předemtu podnikání jakožto obchodní společnosti.“

18 §lánek 29b zákona o poštovních službách uvádí:

„Poskytovatel poštovních služeb, který má povinnost poskytovat všeobecnou poštovní službu, organizuje svou činnost a provádí příslušná vyřtování v souladu s příslušnými úetními standardy a uplatňuje systém rozdělení nákladů, jak celkově pro obchodní společnost, tak analyticky a odděleně pro:

1. všeobecnou poštovní službu podle typu této služby;
2. poštovní převody;
3. poštovní služby, které nejsou součástí všeobecné služby podle §l. 38 bodů 1 až 3;
4. jiné obchodní činnosti.“

19 Z §lánku 38 zákona o poštovních službách vyplývá, že poštovní služby, které nejsou součástí všeobecné služby, zahrnují:

- „1. přijímání, přepravu a doručování přímých poštovních reklamních materiálů;
2. služby podle §l. 3 bodu 2;
3. kurýrní služby;
4. poštovní převody.“

20 Podle §lánku 39 bod 3 zákona o poštovních službách je individuální licence ve smyslu tohoto zákona individuálním správním aktem, který je vydáván mimo jiné pro účely poštovních převodů.

21 Odstavec 1 bod 9 dodatečných ustanovení téhož zákona stanoví, že „[p]oštovními převody“ se rozumí poštovní služby za účelem převodu finančních částek z převodce na příjemce za použití papírového dokladu prostřednictvím poštovních úadů poskytovatele poštovních služeb, který je držitelem povolení k poskytování služeb podle §l. 39 bodu 3“.

22 Podle odstavce 70 přechodných a závěrečných ustanovení uvedeného zákona je „[p]oskytovatelem poštovních služeb, jemuž byla na základě §lánku 24 uložena povinnost poskytovat všeobecnou poštovní službu, [...] na dobu patnácti let počínaje dnem vyhlášení tohoto zákona ve vřstníku *Daržaven vestnik* [(Úřední vřstník) ř. 102 z roku 2010, v platnosti od 30. prosince 2010]“.

Skutečnosti ve sporu v přvodním řízení a předběžné otázky

23 Výnosem ze dne 10. března 2000 přijala Rada ministrů nařízení, které nabylo účinnosti dne 1. ledna 2000. Toto nařízení stanoví, že starobní důchody vyplácí územní pracoviště Správy prostřednictvím poštovních poboček provozovatele státní pošty Balgarski pošti, která je jednočlennou obchodní společností 100% vlastněnou státem. Tyto poštovní převody zahrnují vyplácení starobních důchodů jak v poštovních pobočkách, tak důchody vyplácené zaměstnancem pošty na adrese příjemce. K datu přijetí nařízení byla k poskytování všeobecné poštovní služby vřetně poštovních převodů oprávněna na základě zákona o poštovních službách

pouze společnost Balgarski pošti.

24 Po zmíněném uvedeného zákona nejsou od 3. listopadu 2009 poštovní převody součástí všeobecné poštovní služby. „EasyPay“ AD a „Finance Engineering“ AD jsou podniky, kterým bulharská Rada pro regulaci telekomunikací udělila licenci k poskytování služeb poštovního převodu. Tyto podniky tedy mají za to, že nařízení, které přiznává výlučné právo na vyplacení starobních důchodů poštovními převody společnosti Balgarski pošti, omezuje jejich práva, která mají jako poskytovatelé poštovních služeb, a narušuje svobodnou hospodářskou soutěž.

25 Rada ministrů tvrdí, že přiznávání a vyplacení starobních důchodů je úkolem státu v oblasti sociálního zabezpečení, a nejde tedy o hospodářskou činnost. Společnost Balgarski pošti byla podle Rady ministrů pověřena normativním aktem zajišťováním veřejné služby, která stojí mimo přirozenost práva hospodářské soutěže. Rada ministrů dodává, že pouze tato společnost má pobočky na celém bulharském území včetně míst s nízkou hustotou zalidnění.

26 Soud prvního stupně rozhodl, že článek 106 zákona o sociálním zabezpečení dává Radě ministrů možnost vybrat si společnost, která nejlépe splňuje veřejné potřeby, a dovedl z toho, že žaloba podaná společnostmi „EasyPay“ AD a „Finance Engineering“ AD musí být zamítnuta jako neopodstatněná. Účastníci řízení poté podali kasační opravný prostředek k předkládajícímu soudu.

27 Za těchto podmínek se Varchoven administrativně rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Je poštovní služba, jakou je služba poštovních převodů, jejímž prostřednictvím odesílatel, v projednávané věci stát, poukazuje finanční prostředky příjemcům, tj. osobám, jimž náleží dávky sociálního zabezpečení, nutno považovat za službu nespádající do oblasti přirozenosti směrnice 97/67, a tudíž za službu podléhající ustanovením článku 106 SFEU a 107 SFEU?

2) V případě, že první otázka bude zodpovězena kladně, je nutno články 106 SFEU a 107 SFEU vykládat v tom smyslu, že nepřipouští omezení volné hospodářské soutěže při poskytování poštovní služby, jako je výše popsaná služba, pokud je to odvodněno naléhavými důvody souvisejícími se zajištěním ústavně zaručeného práva občanů a sociální politikou státu a pokud lze zároveň danou službu kvalifikovat jako službu obecného hospodářského zájmu za předpokladu, že odměna, kterou poskytovatel služby obdrží, představuje vyrovnávací platbu, která nepřekračuje stanovenou výši podle čl. 2 odst. 1 písm. a) rozhodnutí SOHZ?“

K předběžným otázkám

K první otázce

28 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda musí být směrnice 97/67 vykládána v tom smyslu, že do její přirozenosti spadá služba poštovního převodu, jejímž prostřednictvím odesílatel, v projednávané věci stát, poukazuje peněžní částky příjemci s využitím poskytovatele všeobecné poštovní služby.

29 Je třeba připomenout, že článek 2 bod 1 směrnice 97/67 obsahuje taxativní výčet služeb, které lze považovat za „poštovní službu“ ve smyslu této směrnice a které zahrnují výběr, třídění, přepravu a dodávání poštovních zásilek. Bod 6 tohoto článku dále podrobně popisuje, co se rozumí „poštovní zásilkou“ ve smyslu uvedené směrnice.

30 Článek 2 ani jiné ustanovení směrnice 97/67 přitom nezmiňuje finanční služby ani finanční služby poskytované poskytovateli poštovních služeb jako dodatkové (v tomto smyslu viz rozsudek

Asempre a Asociación Nacional de Empresas de Externalización y Gestión de Envíos y Pequeña Paquetería, C-240/02, EU:C:2004:140, bod 31).

31 Rovněž je třeba upřesnit, že vzhledem k tomu, že je toto ustanovení směrnice 97/67 přesné a taxativní, nelze jej vykládat extenzivně způsobem, který by rozšiřoval působnost této směrnice na situace, na které se nevztahuje (v tomto smyslu viz rozsudek Asempre a Asociación Nacional de Empresas de Externalización y Gestión de Envíos y Pequeña Paquetería, C-240/02, EU:C:2004:140, bod 32).

32 Bylo tak rozhodnuto, že do působnosti směrnice 97/67 nespádají služby poštovních převodů, jež spočívají v provádění plateb fyzickým či právnickým osobám za pomoci veřejné sítě pošt na účet a na žádost jiné osoby (viz rozsudek Asempre a Asociación Nacional de Empresas de Externalización y Gestión de Envíos y Pequeña Paquetería, C-240/02, EU:C:2004:140, bod 34).

33 Na první otázku je tedy třeba odpovědět tak, že směrnice 97/67 musí být vykládána v tom smyslu, že do její působnosti nespadá služba poštovního převodu, jejímž prostřednictvím odesílatel, v projednávané věci stát, poukazuje peněžní částky příjemci s využitím poskytovatele všeobecné poštovní služby.

K druhé otázce

34 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda musí být čl. 107 odst. 1 SFEU vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby členský stát přiznal takovému podniku, jako je podnik dotčený ve věci v původním řízení, výlučné právo na vyplácení starobních důchodů poštovními převody.

35 Na úvod je třeba připomenout, že pro kvalifikaci opatření jako státní podpory je vyžadováno, aby byly splněny všechny podmínky stanovené v čl. 107 odst. 1 SFEU. Zprv se tak musí jednat o státní zásah nebo zásah ze státních prostředků. Zadruhé tento zásah musí být způsobilý ovlivnit obchod mezi členskými státy. Zatetí musí poskytnout svému příjemci výhodu. Zatvrté musí nebo může narušovat hospodářskou soutěž (viz rozsudek Libert a další, C-197/11 a C-203/11, EU:C:2013:288, bod 74 a citovaná judikatura).

36 Pro účely kvalifikace opatření jako státní podpory čl. 107 odst. 1 SFEU je vyžadována zejména existence výhody přiznané podniku.

37 V tomto ohledu je třeba nejprve zdůraznit, že podnikem pro účely použití unijního práva v oblasti hospodářské soutěže je jakýkoli subjekt vykonávající hospodářskou činnost nezávisle na právním postavení tohoto subjektu a způsobu jeho financování a hospodářskou činností je jakákoliv činnost spočívající v nabízení zboží nebo služeb na daném trhu (viz rozsudek Compass-Datenbank, C-138/11, EU:C:2012:449, bod 35).

38 Dále bylo rozhodnuto, že subjekty ucházející se o správu veřejné služby sociálního zabezpečení plní iisté sociální úlohu. Tato činnost je založena na zásadě solidarity a nemá výdělečný účel. Vyplacené dávky jsou zákonné a jsou nezávislé na výši příspěvku (v tomto smyslu viz rozsudek Poucet a Pistre, C-159/91 a C-160/91, EU:C:1993:63, bod 18).

39 Předkládající soud musí ověřit, zda je činnost Balgarski pošti spočívající v provádění poštovních převodů k vyplácení starobních důchodů dotčených ve věci v původním řízení činností veřejné služby sociálního zabezpečení, či nikoli, a zda tedy má či nemá být považována za hospodářskou činnost ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

40 V této souvislosti je třeba připomenout, že o hospodářskou činnost se nejedná, pokud je tato činnost z hlediska své povahy, předmětu či regulace neodlučitelně spjata s vnitrostátním důchodovým systémem (obdobně viz rozsudek *Aéroports de Paris v. Komise*, C-82/01 P, EU:C:2002:617, bod 81). Ve věci dotčené v povodním řízení tak musí být zohledněna případná odlučitelnost činnosti spočívající v provádění poštovních převodů.

41 V tomto ohledu z článku 50, čl. 54 odst. 1 a článku 58 nařízení vyplývá, že starobní důchody přiznávané v rámci systému státního sociálního zabezpečení má na starosti Správa, která při plnění tohoto úkolu využívá společnosti Balgarski pošti pouze k zajištění vyplácení starobních důchodů.

42 Článek 50 nařízení mimoto stanoví, že starobní důchod lze vyplácet i prostřednictvím bank. Podle informací, které poskytla Správa bulharské vlády a které tato vláda uvedla na jednání dne 1. května 2015, je asi 53 % z celkového množství starobních důchodů vypláceno bankovním převodem. Poštovní převody prováděné společností Balgarski pošti tedy ve skutečnosti nejsou jediným nástrojem pro vyplácení starobních důchodů.

43 Tyto informace odvodí závěr, že činnost spočívající v provádění poštovních převodů, jejímž prostřednictvím jsou starobní důchody vypláceny, je odlučitelná od vnitrostátního důchodového systému. Předkládající soud musí ověřit, zda jsou tyto informace správné zejména s ohledem na další skutkové a právní poznatky, které má k dispozici.

44 Z druhé věci, že by činnost spočívající v provádění poštovních převodů, jejímž prostřednictvím lze vyplácet starobní důchody dotčené ve věci v povodním řízení, byla odlučitelná od veřejné služby sociálního zabezpečení a musela by být považována za hospodářskou činnost, vyvstává otázka, zda opatření, kterým členský stát přizná podniku výlučné právo na vyplácení starobních důchodů poštovními převody, může být výhodou ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

45 V tomto ohledu je třeba připomenout, že čl. 107 odst. 1 SFEU se nevztahuje na státní zásah, který je považován za kompenzaci představující protihodnotu za plnění uskutečňovaná podniky příjemci za účelem plnění povinností veřejné služby, takže tyto podniky ve skutečnosti nejsou finančně zvýhodněny, a uvedený zásah tedy v důsledku neposkytuje těmto podnikům výhodnější soutěžní postavení oproti konkurenčním podnikům (viz rozsudky *Libert a další*, C-197/11 a C-203/11, EU:C:2013:288, bod 84, jakož i *Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg*, C-280/00, EU:C:2003:415, bod 87).

46 Avšak aby v konkrétním případě taková kompenzace nebyla kvalifikována jako státní podpora, musí být splněna řada podmínek (rozsudek *Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg*, C-280/00, EU:C:2003:415, bod 88).

47 Zprvu z bodu 89 rozsudku *Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg*, (C-280/00, EU:C:2003:415) vyplývá, že taková kompenzace nebude kvalifikována jako státní podpora, pokud je podnik příjemce skutečně povinen plněním závazků veřejné služby a tyto závazky jsou jasně definovány.

48 Předkládající soud musí v tomto případě zkoumat, zda je společnost Balgarski pošti skutečně povinen plněním závazků veřejné služby a zda jsou tyto závazky jasně definovány ve vnitrostátní právní úpravě dotčené ve věci v povodním řízení.

49 Z druhé věci z bodu 90 rozsudku *Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg* (C-280/00, EU:C:2003:415) vyplývá, že předkládající soud musí zjistit, zda jsou parametry, na jejichž základě

je kompenzace vypočtena, stanoveny objektivně a transparentně předem.

50 V tomto ohledu lze uvést, že čl. 92 odst. 2 nařízení uvádí základní částku, na jejímž základě lze vyčíslit kompenzaci za poskytování veřejné služby.

51 Předkládající soud musí rovněž ověřit, zda v souladu s touto podmínkou formulovanou v bodě 92 rozsudku Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415) neposahuje kompenzace meze toho, co je nezbytné k pokrytí všech nebo části nákladů vynaložených k vyplácení starobních důchodů poštovními převody, při němž se zohlední příjmy z této činnosti i zisk, který je příjmem k plnění této povinnosti.

52 Pokud nebyl podnik pověřený plněním povinností veřejné služby vybrán – jako ve věci v původním řízení – v rámci postupu pro zadávání veřejných zakázek, předkládající soud se musí v souladu se touto podmínkou stanovenou v bodě 93 rozsudku Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415) rovněž ujistit o tom, že je výše této kompenzace určena na základě analýzy nákladů, které by průměrný, správně řízený a vybavený podnik vynaložil, aby mohl uspokojit požadavky veřejné služby, při plnění těchto povinností, při němž se zohlední příjmy z této činnosti i zisk, který je příjmem k plnění těchto povinností.

53 Zatím, aťkoli předkládající soud zdrazňuje, že odměna pro společnost Balgarski pošti je pouze kompenzací, která nejde nad rámec částky vymezené v čl. 2 odst. 1 písm. a) rozhodnutí SOHZ, je třeba uvést, že toto rozhodnutí se týká opatření, která jsou státní podporou ve smyslu článku 107 SFEU (v tomto smyslu viz rozsudek Libert a další, C-197/11 a C-203/11, EU:C:2013:288, bod 102). Předkládající soud by totiž musel aplikovat uvedené rozhodnutí, aby zjistil, zda je opatření dotčené ve věci v původním řízení, kvalifikovatelné jako státní podpora ve smyslu článku 107 SFEU, služitelné s vnitřním trhem podle čl. 106 odst. 2 SFEU a může být vyřazeno z informační povinnosti stanovené v čl. 108 odst. 3 SFEU pouze v případě, že by nebyla splněna kritéria uvedená v bodech 47 až 52 tohoto rozsudku a pokud by byly splněny podmínky pro aplikaci čl. 107 odst. 1 SFEU.

54 V tomto ohledu je třeba připomenout, že z článků 11 a 12 rozhodnutí SOHZ vyplývá, že se jím zrušuje rozhodnutí 2005/842 a že vstupuje v platnost dne 31. ledna 2012. Jak uvádí Komise, článek 10 rozhodnutí SOHZ stanoví, že režim podpory, který byl uveden v účinnost před vstupem uvedeného rozhodnutí v platnost a který byl služitelný s vnitřním trhem a vyřazen z oznamovací povinnosti v souladu s rozhodnutím 2005/842/ES, je nadále služitelný s vnitřním trhem a je vyřazen z oznamovací povinnosti na období dalších dvou let, tj. do 31. ledna 2014. Od tohoto data musí režim státní podpory k tomu, aby byl vyřazen z oznamovací povinnosti, respektovat podmínky rozhodnutí SOHZ.

55 Jelikož nařízení vstoupilo v platnost v lednu 2000, jak vyplývá z bodu 23 tohoto rozsudku, je třeba uvést, že podle čl. 2 odst. 2 rozhodnutí SOHZ platí, že pokud poskytovatel poskytuje službu obecného hospodářského zájmu po dobu delší než 10 let, použije se toto rozhodnutí pouze v případě, že tento poskytovatel musel učinit velké investice, aby mohl službu obecného hospodářského zájmu poskytovat, což musí posoudit vnitrostátní soud.

56 Vzhledem k výše uvedenému je třeba na druhou otázku odpovědět tak, že čl. 107 odst. 1 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že v případě, že je provádění poštovních převodů k výplatě starobních důchodů hospodářskou činností, nevztahuje se toto ustanovení na situaci, kdy členský stát přizná výlučné právo na vyplácení starobních důchodů poštovními převody takovému podniku, jako je podnik dotčený ve věci v původním řízení, jde-li o službu obecného hospodářského zájmu, za niž je kompenzace poskytována jako protihodnota za plnění skutečnou tímto podnikem za účelem plnění povinností veřejné služby.

K nákladům řízení

57 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky povodního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/67/ES ze dne 15. prosince 1997 o společných pravidlech pro rozvoj vnitřního trhu poštovních služeb Společenství a zvyšování kvality služby, ve znění směrnice 2008/6/ES ze dne 20. února 2008, musí být vykládána v tom smyslu, že do její působnosti nespadá služba poštovního převodu, jejímž prostřednictvím odesílatel, v projednávané věci stát, poukazuje peněžní částky příjemci s využitím poskytovatele všeobecné poštovní služby.

2) Článek 107 odst. 1 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že v případě, že je provádění poštovních převodů k výplatě starobních důchodů hospodářskou činností, nevztahuje se toto ustanovení na situaci, kdy členský stát přizná výlučné právo na vyplácení starobních důchodů poštovními převody takovému podniku, jako je podnik dotčený ve věci v povodním řízení, jde-li o službu obecného hospodářského zájmu, za niž je kompenzace poskytována jako protihodnota za plnění uskutečňovaná tímto podnikem za účelem plnění povinností veřejné služby.

Podpisy.

* Jednací jazyk: bulharština.